

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Váradi Katalin ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Lengyel Csilla jogtanácsos által képviselt Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatal alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Bíróságon 16.K.35.227/2006. számon indított és ugyanezen bíróság 2009. február 24-én kelt 16.K.35.227/2006/15. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 16. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 16.K.35.227/2006/15. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 200.000 (kétszázezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 2.500.000 (kétmillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az adóhatóság a felperesnél 2004. augusztustól 2005. júniusig terjedő időszak vonatkozásában bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést végzett általános forgalmi adónemben, melynek eredményeként összesen 82.000.752 Ft adókülönbötet állapított meg. Kötelezte továbbá a felperest 41.376.000 Ft adóbírság és 6.973.000 Ft késedelmi pótlék megfizetésére. A revízió megállapította, hogy a felperes 2004. augusztus 26-án szerződést kötött az I. Kft-vel, mint megrendelővel a Budapest ... szám alatti irodaház erősáramú villamoshálózat felújításának megvalósítására. Ezen munkák elvégzésével a felperes a C. Kft-t, mint alvállalkozót bízta meg. A C. Kft. által kiállított számla nem hiteles, az erre alapított áfa-levonási jogosultság jogszerűtlen. A másik tényállási elem körében a felperes az U. Kft-vel, mint megrendelővel kötött szerződést az ...-es és ...-as autópálya építkezési munkáival kapcsolatban, melyre alvállalkozói szerződést kötött a P. Kft-vel. Az adóhatóság megállapítása szerint az alvállalkozó által

kibocsátott három számlában feltüntetett gazdasági eseményt a felperes hiteles dokumentummal nem tudta igazolni.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 8429899728 számú határozatával az első fokú határozatot helybenhagyta azzal, hogy az áfa-levonási jogosultságot felperes jogszerű bizonylatok, dokumentációk hiányában nem gyakorolhatta.

A felperes keresetében arra hivatkozott, hogy az adóhatóság nem tett eleget a tényállás tisztázási kötelezettségének, az adóhatóság öt pontban csoportosított megállapításai nem helytállóak, a gazdasági esemény nem vitásan, a számlákban szereplő felek között valósult meg. A felperes keresetében nem hivatkozott a C. Kft. által kibocsátott számlával kapcsolatos alperesi megállapítások jogszerűtlenségére.

Az első fokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította az általános forgalmi adó levonásával kapcsolatban hivatkozott az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (továbbiakban Áfa tv.) 32. § (1) bekezdés a) pontjára, 35. § (1) bekezdés a) pontjára és a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (továbbiakban Sztv.) 166. § (2) bekezdésére. Az adólevonás elsődleges feltétele az olyan termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás, amelyről alakilag és tartalmilag hiteles, megbízható és helytálló adatokat tartalmazó számlát állítanak ki. Az alperes a rendelkezésre álló adatokat, valamint a bizonyítási eljárás eredményeként feltárt adatokat egyenként és összességükben jogszerűen mérlegelte és értékelte. Ennek alapján okszerű, megalapozott következtetést vont le, amikor megállapította, hogy a felperes a tárgyi időszakban áfa-levonási jogosultságot nem gyakorolhatott.

Az első fokú bíróság a felperesnek az Áfa tv. 44. § (5) bekezdésére való hivatkozását sem fogadta el.

Az első fokú bíróság jogerős ítélete ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérve annak hatályon kívül helyezését és a keresetben foglaltaknak megfelelően az alperesi határozat hatályon kívül helyezését, mivel az okszerűtlen okfejtést, nyilvánvalóan téves megállapításokat tartalmaz, valamint az ügy érdemére is kihatóan jogszabálysértő. Fenntartotta, hogy az adóhatóság tényállás tisztázási kötelezettségének nem tett eleget.

Az első fokú bíróság túlterjeszkedett kereseti kérelmen, amikor a C. Kft.-vel kötött szerződés körében is megállapításokat tett, és az ott tapasztalt hiányosságokat a másik tényállás esetében is figyelembe vette. A P. Kft.-vel kötött szerződés alapján az alvállalkozó szerződés szerint teljesített, ennek alapján jogszerű volt az áfa-levonási jog gyakorlása.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. 213. § (1) bekezdése értelmében az ítéletben foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben, illetve a Pp. 149. § alapján egyesített perekben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre. Az adóhatóság határozata két külön szerződési körben állapította meg, hogy a felperes jogszerűen nem gyakorolhatta adólevonási jogát (C. Kft., P. Kft.). A felperes keresetében csak a P. Kft.-vel kapcsolatos adóhatósági határozatokat támadta, így az első fokú bíróság ítéletének jogi indokolásában szükségtelenül foglalkozott a C. Kft.-vel kötött szerződéssel és annak adójogi vonzatával. Ezen megállapításokat a Legfelsőbb Bíróság mellőzni rendeli az ítélet indokolásából.

Ugyanakkor a felperes tévesen hivatkozott arra, hogy az első fokú bíróság a C. Kft.-vel kapcsolatos megállapításait, az ott tapasztalt hiányosságokat a keresettel támadott tényállás tekintetében is figyelembe vette. Az első fokú bíróság ítéletének indokolásából egyértelműen megállapítható, hogy külön foglalkozott a két szerződéssel, és külön indokolta, hogy a P. Kft.-vel kapcsolatban miért tartotta jogszerűnek az alperes határozatát. Kifejezetten hivatkozott arra, hogy ezen számlák esetében a felperes nem rendelkezett olyan bizonylatokkal, háttérbizonylatokkal, amelyekkel igazolhatta volna a gazdasági eseményben történt részvételét (első fokú ítélet 6. oldal 1. bekezdés). Tovább részletezte ezen megállapításait a 6. oldal 4. bekezdésében és a 7. oldal 1. bekezdésében. Ennek alapján megállapítható, hogy önállóan vizsgálta, hogy ezen szerződés alapján kiállított számlák vonatkozásában a felperest megillette-e az adólevonási jog.

A Pp. 206. § (1) bekezdésével kapcsolatban a Legfelsőbb Bíróság rámutat arra, hogy a felülvizsgálati eljárásban - annak rendkívüli jogorvoslati jellegére is tekintettel - a tényállás módosítására, a bizonyítékok újraértékelésére, vagy felülmérlegelésére általában nincs lehetőség. Erre csak akkor van mód, ha az első fokú bíróság nem állapított meg tényállást, vagy az hiányos, illetve iratellenes megállapításokat tartalmaz, a bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül mérlegelte. A Legfelsőbb Bíróság megítélése szerint azonban az első fokú bíróság ezen hibáktól mentesen állapította meg ítéletének alapjául szolgáló tényállást, iratellenes megállapításokat nem tett, a bizonyítékok értékelésénél nem tapasztalható kirívóan okszerűtlen mérlegelés. Az első fokú bíróság a bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdése szerint helytállóan értékelte, és a Pp. 221. § (1) bekezdése alapján az ítéletet megfelelő részletességgel indokolta.

A Legfelsőbb Bíróság is rámutat arra, hogy az Áfa tv. 32. § (1) bekezdés a) pontja, 35. § (1) bekezdés a) pontja és az Sztv. 166. § (2) bekezdésére figyelemmel csak hiteles számla alapján gyakorolható az általános forgalmi adólevonási jogosultság. Mind az első fokú bíróság ítélete, mind az alperes határozata részletesen kifejtette, hogy miért nem tekinthető hiteles számlának a felperes által befogadott három számla, ezen hivatkozásokkal a Legfelsőbb Bíróság is mindenben egyetért. Az alperes a tényállás feltárási és bizonyítási kötelezettségének teljes körűen eleget tett.

Mindezekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság az első fokú bíróság ítéletét a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a pernyertes alperes felülvizsgálati perköltségét megfizetni.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt maximum felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles az államnak megfizetni.

Budapest, 2010. február 11.

Dr. Madarász Gabriella sk. tanácselnök, Dr. Hajnal Péter sk. előadó bíró, Dr. Darák Péter sk. bíró